

РЕШЕНИЕ

№ 24155

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 11.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5619** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Д. Р. Р. ЛНЧ ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение №3066 от 10.04.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. На първо място се прави довод за процесуална незаконосъобразност на акта, доколкото същият няма мотиви и бежанската история е разгледана формално. Твърди се, че не е съобразено, че в страната продължава да има конфликт и насилие, поради което лицето се страхува от преследване и при връщането му ще има риск за живота и здравето му. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. С., преупълномощена от адв.М. –поддържа жалбата си. Представя писмени бележки. Видно от същите са налице предпоставките за закрила както по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Подчертава се, че от интервюто има данни за преследване и насилие. Позовава се на справки от интернет от м.03.2025 за над 1400 цивилни жертви, поради което на основание тълкуванията в решение от 17 февруари 2009 по дело С-465/07 на СЕС се прави извода за наличието на ситуация на безогледно насилие, при което самото връщане на лицето в страната би го поставило в условия на застрашеност на неговия живот.

Ответната страна чрез юрк.Х. оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли. Представя 2 бр. нови справки.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на жалбата вкл. се позована на становището на ВКБООН за препоръка да не се отхвърлят молбите за закрила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 28.05.2025г. по отношение на връчване от 19.05.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се констатира следното:

Производството е образувано пред ответника по молба за предоставяне на международна закрила с вх.№В-13- 1048/26.08.2024г. на РПЦ-гр.С., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от Д. (собствено) Р. (фамилно) Р. (бащино), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място] обл. Д., С., гражданин на С., етническа принадлежност: кюрд, вероизповедание: мюсюлманин, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т.3 от ЗУБ.

Чуждият гражданин в производството е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България. Чужденецът заявява, че е напуснал С. за първи път на 09.07.2024г. нелегално за Турция, където останал два - три дни. Края на август същата година влиза на територията на Република България отново нелегално. В деня на регистрацията напуснал самоволно лагера и се отправил към Г., която била неговата крайна цел, но бил върнат защото тук бил подал молба за международна закрила.

Молителят мотивира молбата си за международна закрила с проблеми свързани с войната и лошото икономическо положение на страната му по произход. Уточнява, че в С. условията на живот са много лоши, нямал документи в С., защото е кюрд. Заявява, че не може да се живее нормално и не може да си намери никаква работа. Добавя, че в С. не му стигали парите и би желал да подобри бъдеще ти си и да може да печели пари за да се изхранва. В проведеното с него интервю рег. № УП 6993/22.11.2024г. Д. Р. Р. разказва, че е напуснал страната си заради проблеми свързани с влошената обща остановка и поради трудното икономическо положение. Уточнява, че би желал да работи и да изпраща пари, тъй като е взел много пари на заем, за да успее да достигне Европа. Допълва, че в С. са останали да живеят майка му, двама братя и една сестра. В заключение чуждият гражданин заявява, че е работил в строителството. За себе си молителят споделя, че е учил до 6 клас. Сочи, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход. Споделя, че не е имал проблеми с официалните-власти, армията и полицията- в С.. Не е бил задържан, нито арестуван, съден или осъждан, не е заплашван лично. Разказва, че не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход.

Ответникът е приел, че относимите към молбата за международна закрила на Д. Р. Р. представени факти касаят твърденията на чуждия гражданин, свързани с причините за напускане на С., а именно желанието му да живее извън С. и общото положение на несигурност в страната. Констатирано е, че представените от чужденеца в хода на производството доказателства представляват устно направени от него заявления в проведеното с него интервю като не са представени други относими материални доказателства в подкрепа на твърденията му.

Визирано е, че молителят не обосновава наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона и не посочва никакви причини за основателно опасение от преследване, поради което е направен извода, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ, статут на бежанец в

Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. В така представената бежанска история не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване“. Изложените мотиви не са правно значими за търсената закрила.

Подчертано е, че сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, включително международни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, поради което не са налице субективния и обективния елемент за прилагане на цитираната правна норма. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ „преследване“ е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост - хипотеза, която не се установява в конкретния случай. Същевременно молителят изрично заявява, че не е имал проблеми от етнически, религиозен или етнически характер. Сирийският гражданин е напуснал С., не за да търси МН закрила, а за да търси по-добър стандарт на живот в посока Европа. Не твърди да е преследван по причини посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ. Визирано е, че в „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН за бежанците е посочено, че кандидатът за статут на бежанец трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящият случай не прави. Той не изтъква никакви лични опасения от преследване в страната си. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства - е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. Няма твърдения и данни за конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин. Не се установява и срещу молителя да са налице посегателства, чиято системност и мащаб достигат до границата на преследване.

Въз основа на изложеното – ответникът е приел, че това в съвкупност потвърждава неоснователност на молбата му за закрила. Твърденията му не съдържат и информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова. Дискриминационни и други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване също не заявява. Кандидатът не сочи други релевантни причини или обосноваващи опасения за преследване - не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти в С.. Молителят не е бил заплашван или преследван по етнически или религиозни причини в С..Не заявява наличието на конкретно събитие, поради което е избрал да напусне страната си по произход. Заключение в този случай е, че към конкретния момент, той е взел решение да напусне С. без видима причина възползвайки се от факта, че в определен период от време на територията на страната му по произход е съществувал вътрешен въоръжен конфликт характеризиращ се с висока степен на безогледно насилие, че се намира в неблагоприятно външнополитическо отношение и изпитва трудности със спазването на човешките права.

Маркирано е, че съгласно Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. регламентира, че „актове, считани за преследване, по смисъла на чл. 1А от Женевската конвенция: а) трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да

представляват тежко нарушение на основните права на човека и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на чл. 15, § 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи или б) трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да се засегне индивида по начин сравним с посоченото в буква а)". Липсата на доказани конкретни данни, потвърждаващи твърденията на търсещия закрила обуславят извода, че опасенията му от преследване са неоснователни и конкретно за него не съществува опасност да бъде задържан и репресиран, в случай че се завърне в страната си на произход. Няма основания да се приеме, че от страна на официалните власти или на други организации и/или групировки в С. се предприемат безогледно масови репресии срещу гражданите.

Подчертано е, че изразеното желание да живее по-добър живот и да помага финансово на своето семейство, също не е достатъчно основание да се приеме, че за него са налице основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Визирано е, че лицето изрично заявява, че не е било издирвано от лица и организации, и не е получавало призовки или повиквателни по повод евентуална негова служба. В случая не се откриват данни, сочещи, че спрямо него са били предприемани каквито и да е неблагоприятни действия от страна на държавни или недържавни органи.

Прието е, че не се откриват други значими факти или обстоятелства, които да посочват, че Д. Р. Р. е лице, отговарящо на изискванията на чл. 8 от ЗУБ. Твърденията на молителя не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова.

От материалите по административната преписка не се установява спрямо Д. Р. Р. да е осъществено визираното от ЗУБ преследване, релевантно за предоставяне на статут на бежанец. Чужденецът не обосновава страх от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Дори чуждият гражданин да е имал в родината си някакви проблеми, то те не обуславят необходимостта от предоставяне на международна закрила по чл. 8 от ЗУБ. Не са налице и основания за приложение на принципа за бежанец *sur place*. За чуждия гражданин се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ.

Така искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут е прието, че следва да бъде отхвърлено като неоснователно. Той е взел решение да напусне страната си по произход заради желанието си да дойде в Република България по изцяло лични причини. Съгласно Глава II, § 62, стр. 24, от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец.

Посочено е, че от анализа на фактическите обстоятелства и изявления на чужденеца по време на интервюто, се установява, че заявленията му не съдържат информация за наличието на неблагоприятни спрямо молителя обстоятелства и така направените твърдения не съдържат факти по случая, като не се открива наличието на личен елемент.

С оглед това ответникът е приел, че искането на Д. Р. Р. в частта за предоставяне на статут на бежанец е неоснователно. До същия извод е достигнал и за това, че липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Установената фактическа

обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход - С. поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция" - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Срещу чуждия гражданин не са били предприети такива действия, нито от официалните власти на С., нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Според тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/2007 г., понятията „смъртно наказание", „екзекуция" и „изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание", ожени на молителя в страната му на произход, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ обхващат ситуации, в които кандидатът за хуманитарна закрила е изложен на риск. Не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Предвид установената фактическа обстановка се приема, че за сирийският гражданин не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Изложената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че молителят е бил принуден да отпътува от родината си поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства.

Посегателствата, формулирани в чл. 15, б. „в" от Директивата, респективно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, състоящи се от „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя", обхващат по-общ риск от посегателства, а не на конкретни актове на насилие, тъй като заплахата е заложена в ситуацията на въоръжен вътрешен или международен конфликт. При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ следва да се съобрази отново с Решение на СЕС от 17 февруари 2009г. по дело С-465/2007г., както и тълкуването на дефинираното понятие за „посегателство" в чл. 15, б. „в" от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план „заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт".

Направена е преценка на актуалната обстановка в С. по актуална справка с вх. №МД-02-159/14.03.2025г., изготвена от дирекция „Международна дейност", на ДАБ-МС и е прието, че не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014 г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от директива 2004/83/ЕО, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Според тълкувателното решение от 17 февруари 2009г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установено,

когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице поради самият факт на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Посочено е, че на 7 януари-2025г.е първият международен полет след падането на режима на Б. А. се приземява на международното летище в Д.. В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С.. Въпреки че санкции не са отменяни, лицензът също така позволява транзакции, свързани с продажбата, доставката, съхранението или даряването на енергия, включително петрол и електричество, към или в С.. Той също така позволява лични трансфери и определени дейности, свързани с енергията, в подкрепа на усилията за възстановяване. След премахването на санкциите Катар обявява, че ще помогне за финансирането на 400-процентно увеличение на заплатите в публичния сектор, обещано от сирийското временно правителство.

От информацията не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи. От анализа на цитираната информация, въпреки оценяването на положението в някой части на страната като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, поради което чуждият гражданин може да се завърне в страната си по произход и да продължи живота си там.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото видно от цитираната информация за обстановката там то не е.

Посочено е, че не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и

потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход и в частност в района му на обичайно пребиване, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В случая не се установява по безспорен начин **Д. Р. Р.** да е бил лично обект на тежко посегателство, представляващо тежка и лична заплаха за живота и здравето му, не са установени намеси в личната му сфера, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт. Същевременно, в настоящия случай следва да се вземе под внимание обстоятелството, че според заявленията на кандидата, в селото на молителя се намират ве на семейството му, като по думите му причината той да напусне района е мотива от финансов характер. Направен е извода, че ако в действителност чуждият гражданин конкретно в населеното им място по обичайно пребиваване, се беше сблъскал с каквито и да е проблеми или е имало заплаха или риск за живота и сигурността му вкл. и на семейството му, то несъмнено биха избрали да напуснат незабавно даденото място, независимо дали разполагат с финансова възможност да организират нелегално напускане на страната и колкото и да е труден маршрута по който биха преминали. Въпреки това същите продължават да пребивават на същото място, като единствено молителят е бил избран да продължи пътя си достигайки територията на Европа. В този смисъл следва да се приеме, оставането в С. на близките на молителя обосновава по безспорен начин ниската вероятност те да бъдат изложени на реална опасност от тежки посегателства.

Визирано е, че съгласно чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, статут на бежанец и хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществуват основания за страх от преследване, нито реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила там. Направен е извода, че за молителя не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За **Д. Р. Р.** не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Трябва да съществува реална опасност и въоръжените конфликти да се характеризират с безогледно насилие. Двете условия са взаимно свързани и наличието им е обусловено от конкретната бежанска история и установените за всеки един търсещ закрила индивидуални обстоятелства. В тази връзка от анализа на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, във връзка с тълкуването на чл. 15, б. „в" от Директива 2004/83/ЕО, дадено с решението па дело C-465/2007 г. на СЕО и в съответствие с информацията относно актуалната обстановка в С. следва да се приеме, че не е налице заплахата за търсещия закрила поради ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход.

Прието е, че не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на

територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Искането му в тази част е неоснователна.

Предвид гореизложеното е прието, че за **Д. Р. Р.** не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. За чуждия гражданин не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ. Същевременно за кандидата се установяват положителни предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 9, ал. 4 и 5 от ЗУБ. Искането му и в частта за предоставяне на хуманитарен статут е неоснователно. За молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е заявил член на неговото семейство да има предоставена международна закрила в Република България. За него не са налице и условията за хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл. 9, ал. 8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер.

Направен е извода, че молбата е изцяло неоснователна, поради което е и отхвърлена.

В СЪДЕБНОТО производството е представена справка от 03.04.2025г. и от 01.07.2025г..

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю /л.32/ на разбираем за него език. Изяснена е причината за напускане на страната и същата се свежда до това лицето да има по-добри условия си за живот. Градът, където е живеел е бил туристически и с овощни градини, а след войната няма препитание. Там са останали майка му, братята му и сестра му. Целта на молителя е била конкретно Г..

С оглед изложеното съдът счита, че споделена бежанска история изяснява релевантите факти, същата е пресъздадена коректно в акта и няма формалност по отношение на възприемането ѝ. Не може да се приеме, че има преследване и насилие, както се твърди в писмената защита на адв.С.. Видно от интервюто няма конкретна причина за напускане, като водещото са общите условия на живот. В действителност се споделя, че тъй като е кюрд има проблеми –няма документи, не може да си купи къща и да се ожени, но видно е, че основната причина се корени с липсата на достатъчно средства, а не в някакъв тормоз.

Ето защо съдът приема, че по същество жалбата е неоснователна. Обстоятелствата правилно са преценени като такива, сред които липсва основанийето както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Няма конкретна причина за напускане на страната по произход, вкл. преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ по причина на раса, религия, националност и т.н..Правилно е констатирано, че по

отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут – съдът също ги споделя, подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н. Ответникът е анализирал подробно представената справка, която касае променения режим л.20. Въпреки разпокъсаността на територията и овладяването ѝ от различни групировки, наличието на конфликти и жертви вкл. сред цивилното население, е подчертано, че по данни именно на ВКБООН от м. март 2025г., считано от 08 март 2024г. в С. са се завърнали над 303 400 лица от други държави, като над 885 294 вътрешно разселени лица са се прибрали по домовете си. В същата време се полагат усилия за законова и конституционна рамка за управление на страната през този преходен период. Така на 13.03.2025г. от временния президент А. ал Ш. е подписана конституционна декларация, която урежда разделение на властите, независимост на съдебната власт и т.н..

В съдебно заседание е представена справка от 03.04.2025г. на л.79, в която също се описват настъпилите промени след 27 ноември 2024г., когато е свален Б. А. и ислямската групировка „Х. Т. ал Ш.“ започва офанзива на части от С. С., като и впоследствие се формира т.нар. Южно Командване. Новият президент А. ал Ш., обявява от м.02.2025г. премахване на задължителната военна служба. В тази справка са описани последиците във връзка със същата вкл. и това, че се набират лица за новите структури за сигурност- полиция, разследващи служби.

Следователно от тази справка се установява, че в страната макар и бавно се предприемат реформи с цел овладяване на несигурността и насилието. Няма данни за безогледно насилие или въоръжен конфликт. Подобен извод съдът може да направи и от справката от 01.07.2025г. на л. 81. В същата се допълват данните за МН отношение към страната. Напр. на 13 май 2025г. президентът на САЩ Т. заявява, че ще се премахнат санкциите срещу С., които откъсват С. от световната финансова система. Това ще ускори растежа ѝ, както и инвестиции, търговия и като цяло развитието на страната. Също така турският президент заявява на 04.06.2025г., че ще намали присъствието на военните на територията на С. с 20 000. На 20.06.2025г. Швейцария също приема решение за отмяна на санкциите. На 23 юни Съветът по външните работи на ЕС твърдо афишира позицията си да стои до сирийския народ и да подкрепя мирния преход. В тази насока се върви към избори за Народно събрание. Посочено е, че на 20 юни световния ден на бежанеца върховният комисар на ООН Ф. Г. прави 4-дневно посещение в С. като се среща с временното правителство и с хуманитарни организации. Подчертава се, че се работи в посока безопасното и сигурното връщане на сирийските бежанци. Визира

се, за периода 18-26 юни на 321 семейства е предоставена помощ от ВКБООН при завръщането им в С.. Подчертава се, че се наблюдава завръщане на много бежанци вкл. сами жени. Относно Турция тя предприема и мерки в областта на сътрудничество в сферата на здравеопазването с цел улесняване на завръщащите се лица и достъп до тези услуги.

Следователно- и от тази справка не може да се направи извода за безогледно насилие и въоръжен конфликт. Не се споделя извода в жалбата, че със самото си връщане в страната по произход лицето ще бъде в опасност вкл. живота и здравето му. Подобни данни от справките няма. Има трудности, но те са следствие на отминалата война и имат икономически, социален и многопластов аспект. Страната се стреми и бива подкрепяна за мирен преход. Ако при предходните справки имаше данни за жертви сред цивилното население, макар и следствие от спорадични атаки, както и позиция на ВКБООН да се въздържат страните да отхвърлят молбите за закрила, докато няма сигурни източници за реалното положение, то понастоящем не е така. Видно е, че има по-голяма сигурност, правят се мисии, посещения на чуждестранни делегации, полагат се усилия за нормализиране на живота, но отпечатъкът на войната е неминуем. В страната има относителна сигурност, макар да текат динамични процеси по утвърждаване на отделните общочовешки и демократични ценности. Факт е, че все повече бежанци от други държави се завръщат в страната, както и вътрешно разселени сирийци също се прибират по домовете си вкл. и сами жени. Конкретно е и обстоятелството, че семейството на лицето –майка, братя и сестра продължават да живеят в [населено място]. Нито по време на интервюто, нито по време на делото /за което в с.з на 11.07.2025г. му е дадена възможност/ –лицето сочи за конкретни обстоятелства, които са го подтикнали да потърси закрила и основание за закрила. Споделените причини са чисто икономически вкл. и за обстановката в града му, където преди е имало препитание от туризъм и овощни градини. Следователно правилни са изводите на ответника, че няма основание нито за закрила по чл.8, нито по чл.9 от ЗУБ и се касае за мигрант. Следва да се има предвид и съдебната практика на ВАС, видно от която в С. не се установява да има въоръжен конфликт и безогледно насилие, за да се уважават молбите за закрила.

С оглед изложеното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Д. Р. Р. гражданин на С. срещу Решение №3066 от 10.04.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до ВАС, депозирана чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: